

Forslag til folketingsbeslutning om lovfæstede mindste opsigelsesvarsler for arbejdere.

Fremsat den 8. november 1967 af *Niels Westerby* og *Inger-Lise Bech Hansen*.

Folketinget opfordrer arbejdsministeren til at fremsætte forslag til lov om opsigelsesregler for arbejdere, således at der sikres alle arbejdere, som uden afbrydelse har været beskæftiget i samme virksomhed i ét

år, et opsigelsesvarsel på 14 dage forlænget med 7 dage for hvert yderligere år, den pågældende har været beskæftiget i virksomheden, dog ikke over 35 dage.

Bemærkninger til forslaget.

Funktionær- og medhjælperlov sikrer mange lønmodtagere, der har været ansat en vis tid, et rimeligt varsel i tilfælde af opsigelse. Lovgivningen indeholder ikke tilsvarende regler for arbejdere. De kollektive overenskomster mellem arbejdsmarkedets parter sikrer dog en væsentlig del af arbejderne et vist opsigelsesvarsel under forudsætning af en vis ansættelsestid. Et socialt gode, som et mindste opsigelsesvarsel er, bør imidlertid ikke være begrænset til medlemmer af de organisationer, der har haft styrke nok til at sikre deres medlemmer rimelig trykthed i ansættelsen. Det foreslås derfor, at *alle* arbejdere med 1 års uafbrudt beskæftigelse i samme

virksomhed skal sikres et mindste opsigelsesvarsel på 14 dage forlænget med 7 dage for hvert yderligere ansættelsesår i samme virksomhed — dog højst 35 dage.

Reglerne bør udformes således, at de ikke ved aftale kan fraviges til ugunst for arbejderen (arbejderne), og således, at de ikke er til hinder for, at organisationerne ved overenskomster kan sikre deres medlemmer gunstigere regler end lovgivningens minimum.

Sygdом, militærtjeneste, barselhvile m. v. bør ikke regnes som afbrydelse af beskæftigelse i samme virksomhed.